

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SZEKCIÓ

SZŐKE kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(22736/04. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2008. február 5.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

A Szőke kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Françoise Tulkens, *Elnök*,
Baka András,
Riza Türmen,
Mindia Ugrekhelidze,
Vladimiro Zagrebelsky,
Danutė Jočienė,
Dragoljub Popović, *bírák*,
Françoise Elens-Passos, *Hivatalvezető-helyettes*

2008. január 15-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (22736/04. sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján két magyar állampolgár, Szőke Károly és Szőke Károlyné (a "kérelmezők") 2004. április 21-én terjesztett a Bíróság elé.

2. A kérelmezőket Zétényi Zs. Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt (a "Kormány") képviselője, dr. Höltzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2006. október 2-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a panaszt a Kormánnyal. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmezők megnevezésük sorrendjében 1934-ben, illetve 1937-ben születtek és Budapesten élnek.

5. 1981-ben a kérelmezők szívességgként megengedték szomszédjuknak, hogy házát a kérelmezők házát ellátó vízvezetékre csatlakoztassa. 1992-ben azonban vízvezetékük szívességi használatát meg kívánták szüntetni.

6. Az ezt követő perben – amely 1992. március 7-én kezdődött – a Váci Városi Bíróság 1993. március 4-én elutasította a kérelmezők keresetét. 1993. november 11-én a Pest Megyei Bíróság hatályon kívül helyezte a határozatot.

7. A megismételt eljárásban 1996. január 26-án szakvélemény beszerzésére került sor. 1996. április 23-án a Városi Bíróság felhívta az alperest, hogy új kereseti kérelmet terjesszen elő a szolgalmi jog javára történő bejegyzése iránt, amit az alperes 1996. május 8-án meg is tett. 1997. október 10-én egyesítették az ügyeket.

8. Több tárgyalást követően 1999. február 23-án a Városi Bíróság elutasította a kérelmezők vízátvétel megszüntetése iránti kérelmét és a szomszéd szolgalmi jog alapítási kérelmét is, s díj fizetésére kötelezte a szomszédot a kérelmezők földjének használatáért.

9. Fellebbezés nyomán 2000. október 5-én **(ÉSZREVÉTELEKBEN: JÚLIUS 6-ÁN)** a Pest Megyei Bíróság lényegében helyben hagyta a határozatot, de a fizetendő díj összegét módosította. 2003. október 29-én a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmezők felülvizsgálati kérelmét. A határozat 2004. március 25-én került kézbesítésre.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

10. A kérelmezők panaszolták, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével. Az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdése kimondja:

“Mindenkinek joga van arra, hogy ... bíróság ... ésszerű időn belül ... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában ...”

11. A Kormány vitatta a panaszt.

12. A figyelembe veendő időszak csak 1992. november 5-én kezdődött, amikor az egyéni panasz jogának Magyarország általi elismerése hatályba lépett. Az eltelt idő ésszerű voltának megítéléséhez azonban figyelembe kell venni az eljárás azon időpontbeli állapotát is. A Bíróság észrevételezi, hogy 1992 novemberében az ügy már hét hónapja folyamatban volt.

A figyelembe veendő időszak 2004. március 25-én ért véget. Ilyen módon az eljárás három bírósági szinten több mint tizenegy évig és négy hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

13. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti

értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

14. A Bíróság megismétli, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, és az alábbi kritériumokra figyelemmel kell megítélni: az ügy bonyolultsága, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartása, valamint a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

15. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

16. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

17. A kérelmezők azt is panaszolták, hogy a szomszéd vízvezetékének a bírósági határozatok következtében folytatódó jelenléte földjükön az Egyezmény 8. Cikke alapján számukra biztosított, a lakás tiszteletben tartásához való jogba történt beavatkozást jelentett.

18. Még ha feltételezzük is, hogy beavatkozás történt a kérelmezők számára a 8. Cikk alapján biztosított jogokba, a Bíróság úgy véli, hogy a kifogásolt intézkedés – amely vitathatatlanul törvényes volt – az Egyezmény 8. Cikkének 2. bekezdése alapján igazolt volt, mivel törvényes célja mások jogainak védelme volt. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

19. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

20. A kérelmezők együttesen 2 millió forint (megközelítőleg 7917 euró) nem vagyoni kártérítést követeltek.

21. A Kormány elfogadta az igényt.

22. A Bíróság úgy véli, hogy a teljes összeget meg kell ítélni.

B. Költségek és kiadások

23. A kérelmezők ilyen címen nem terjesztettek elő igényt.

C. Késedelmi kamat

24. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

FOR THESE REASONS, THE COURT UNANIMOUSLY

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Államnak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmezők számára együttesen nem vagyoni kár tekintetében 7917 (hétézer kilencszáztizenhét) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával;

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2008. február 5-én, a Bíróság Eljárási Szabályzata 77. § 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Françoise Tulkens
Elnök

Françoise Elens-Passos
Hivatalvezető-helyettes